

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ – ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ρουβάς Γρηγόρης – Υπ. Διδάκτωρ Διοικητικού Δικαίου ΑΠΘ

email: gregorisr@yahoo.com

Άσκηση 1^η: Ο ειδικός φρουρός και το tattoo

Σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 6 ν. 2734/1999, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 ν. 3181/2003, κριτήρια πρόσληψης των ειδικών φρουρών της Ελληνικής Αστυνομίας αποτελούν, μεταξύ άλλων, «ο γενικός βαθμός απολυτηρίου Λυκείου, η γνώση ξένης γλώσσας, η εκπλήρωση των στρατιωτικών υποχρεώσεων, κατά προτίμηση ως εφέδρων αξιωματικών ή σε ειδικές δυνάμεις των Ενόπλων Δυνάμεων ή ως εθελοντών πενταετούς υποχρέωσης, η κατοχή άδειας ικανότητας οδήγησης μοτοποδηλάτου ή μοτοσικλέτας ή αυτοκινήτου, η κατοχή πτυχίου δημόσιου Ι.Ε.Κ. ειδικότητας «Στέλεχος Υπηρεσιών Ασφαλείας» και η υπαγωγή στις διατάξεις των εδαφίων α' και ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 42 του ν. 1481/1984 (...)». Στην ίδια διάταξη ορίζεται ότι «Ο αριθμός των μορίων κατά κριτήριο, τα λοιπά απαιτούμενα προσόντα, ο τρόπος διαπίστωσής τους, η προκήρυξη των θέσεων, η διαδικασία πρόσληψης, οι προϋποθέσεις ανανέωσης της θητείας τους, η διαδικασία απόλυσής τους, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, οι αθλητικές δοκιμασίες και υγειονομικές εξετάσεις των υποψηφίων και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης». Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης εκδίδει, κατ' επίκληση του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 9 παρ. 6 ν. 2734/1999, την υπ' αριθμ. 7002/12/1-ι'/26.03.2007 απόφασή του, η οποία προβλέπει στο άρθρο 1 παρ. 1 ότι: «1. Ως Ειδικοί Φρουροί προσλαμβάνονται με σύστημα αντικειμενικών κριτηρίων (μόρια) Έλληνες πολίτες (άνδρες και γυναίκες) για κάλυψη κενών οργανικών θέσεων, οι οποίοι συγκεντρώνουν τα ακόλουθα προσόντα και προϋποθέσεις: α. (...) δ. Να έχουν υγεία και άρτια σωματική διάπλαση διαπιστούμενη από την αρμόδια Υγειονομική Επιτροπή Κατάταξης, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις για τη σωματική ικανότητα των υποψηφίων δοκίμων αστυφυλάκων και να μην φέρουν δερματοστιξία "τατουάζ" στο σώμα τους.». Εν συνεχεία, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης εκδίδει προκήρυξη για την πρόσληψη 1500 ειδικών φρουρών, βάσει των διατάξεων του ν. 2734/1999 και της υπ' αριθμ. 7702/12/1-ι'/26.03.2007 απόφασής του. Ο Α υποβάλει την υποψηφιότητά του και τα συνοδευτικά αυτής έγγραφα νομότυπα αλλά όταν έρχεται η ώρα να εξεταστεί από την αρμόδια υγειονομική επιτροπή διαπιστώνεται ότι φέρει «δερματοστιξία κορμού και κοιλιακής χώρας» και αποκλείεται από την διαδικασία. Στη σχετική απόφαση απόρριψης της υποψηφιότητας του Α, αναγράφεται ότι τούτη έλαβε χώρα «κατά δέσμια αρμοδιότητα της διοίκησης».

Ο Α διαμαρτύρεται για τον αποκλεισμό του ισχυριζόμενος ότι: (α) Η υπ' αριθμ. 7002/12/1-1/26.03.2007 απόφαση παραβιάζει τους κανόνες της νομοθετικής εξουσιοδότησης και ότι (β) η διοίκηση είχε διακριτική ευχέρεια και όχι δέσμια αρμοδιότητα για να απορρίψει την υποψηφιότητά του. Συμφωνείτε μαζί του;

(γ) Ποια θα ήταν η απάντησή σας στους ισχυρισμούς του Α αν η διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 περ. δ' της απόφασης του Υπουργού Δημόσιας Τάξης όριζε ότι οι υποψήφιοι οφείλουν «να μην φέρουν δερματοστιξία με απεικονίσεις που είτε υπονομεύουν την ουδετερότητα των υπαλλήλων του Δημοσίου είτε είναι προκλητικές κατά τρόπο που δεν συνάδει προς την ιδιότητα και τα καθήκοντά τους»;

(δ) Ο Α παρατηρεί ότι η απόφαση με την οποία απορρίφθηκε η υποψηφιότητά του υπογράφεται από τον Αρχηγό της Αστυνομίας. Ωστόσο, ο τελευταίος, κατά νόμο αρμόδιος για την έκδοση των σχετικών πράξεων, είχε δημοσιεύσει καθόλα νόμιμη απόφαση (και μάλιστα προ της έναρξης της προθεσμίας υποβολής υποψηφιοτήτων), με την οποία εξουσιοδοτούσε τον Διευθυντή της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής να υπογράψει έγγραφα, πράξεις και αποφάσεις που αφορούν στην επίμαχη διαδικασία επιλογής, «περιλαμβανομένων των αποφάσεων διαγραφής επιτυχόντων από τον οικείο πίνακα και των αποφάσεων απόρριψης υποψηφίων λόγω μη συνδρομής των τυπικών προσόντων επιλογής». Ορθά διαμαρτύρεται ο Α για την υπογραφή του Αρχηγού;

*

Άσκηση 2^η: Ο «ψαγμένος» γείτονας

Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται το 2010 εγκρίνεται το σχέδιο της πόλης Κ. και καθορίζονται, μεταξύ άλλων, αφενός οι οικοδομήσιμοι και μη οικοδομήσιμοι χώροι αφετέρου οι όροι δόμησης ακινήτων. Το 2015, ο Α επιτυγχάνει την έκδοση πολεοδομικής άδειας και ανεγείρει ακίνητο σε οικοδομήσιμο χώρο, πλησίον του οικοπέδου του Β. Ωστόσο, όπως διαπιστώνει ο Β, η επίμαχη οικοδομική άδεια δεν έλαβε υπόψη της τους συντελεστές δόμησης που προβλέπονται στο κρίσιμο προεδρικό διάταγμα, ενώ θεωρεί ότι εσφαλμένα χαρακτηρίστηκε ως οικοδομήσιμος ο χώρος που περιβάλλει την ιδιοκτησία του.

Μπορούν να εξεταστούν νομίμως από το αρμόδιο Δικαστήριο οι ισχυρισμοί του Β, εφόσον αυτός στραφεί κατά της οικοδομικής άδειας του Α;

Άσκηση 3^η: Λουόμενοι εναντίον περιφράξεων στην Χαλκιδική· Λεπτές ισορροπίες σε συλλογικό όργανο

Το άρθρο 23 ν. 1337/1983 προβλέπει την απαγόρευση των περιφράξεων σε ζώνη πλάτους 500 μ. από την ακτή ή την όχθη δημόσιων λιμνών. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής τούτης της ρύθμισης

προβλέφθηκαν με απόφαση του Υπουργού Χωροταξίας, σύμφωνα με την οποία, αν εμποδίζεται ή δυσχεραίνεται υπέρμετρα η πρόσβαση του κοινού στην παραλία, διατάσσεται η κατεδάφιση τμήματος ή του συνόλου της περίφραξης, που κείται εντός των ως άνω ορίων. Αρμόδιο όργανο για την έκδοση της απόφασης κατεδάφισης ορίστηκε ο Προϊστάμενος της Υπηρεσίας Δόμησης ενώ κατά της σχετικής πράξης μπορούν να υποβληθούν, από κάθε ενδιαφερόμενο, αντιρρήσεις που επάγονται έλεγχο κατά το νόμο και την ουσία. Επί των αντιρρήσεων, τέλος, αποφαινεται πενταμελής Επιτροπή, της οποίας πρόεδρος είναι ο Προϊστάμενος της Υπηρεσίας Δόμησης. Στις αρχές του καλοκαιριού του 2002, οι Α και Β -ιδιοκτήτες μεγάλων εκτάσεων γης «με μέτωπο» στην θάλασσα στο πρώτο πόδι της Χαλκιδικής- αντιμετώπισαν την οργή των τουριστών και των κατοίκων της περιοχής, καθώς κατά τους χειμερινούς μήνες είχαν φροντίσει να κατασκευάσουν 3 χιλιόμετρα συρμάτινου φράχτη για την προφύλαξη των πολυτελών εξοχικών κατοικιών τους. Κατόπιν αλληπάλληλων καταγγελιών, ο Προϊστάμενος της αρμόδιας Υπηρεσίας εξέδωσε την απόφαση 1/2002, διά της οποίας αποφάσισε την κατεδάφιση επιμέρους τμημάτων της επίμαχης περίφραξης με την αιτιολογία ότι μόνον με αυτόν τον τρόπο είναι προσβάσιμη η ακτή για τους λουόμενους. Οι Α και Β άσκησαν ένσταση ενώπιον της Επιτροπής, η οποία και απορρίφθηκε με την 2/2002 απόφαση παρότι κατά της απόρριψης τάχθηκαν δύο μέλη. Σημειωτέον ότι κατά τη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν τέσσερα μέλη, περιλαμβανομένου του Προϊσταμένου, διότι το πέμπτο μέλος της είχε, δυστυχώς, πεθάνει έναν μήνα νωρίτερα.

Ερωτάται:

1. Ποιες πράξεις εντοπίζετε και ποια η νομική τους φύση;
2. Πώς είναι δυνατόν να απορρίφθηκε η ένσταση με δύο ψήφους τη στιγμή που η πρόταση περί αποδοχής της έλαβε επίσης δύο ψήφους;
3. Οι Α και Β ισχυρίζονται ότι: (α) Η απόφαση κατεδάφισης είναι ανατιολόγητη. (β) Η συμμετοχή του Προϊσταμένου στη συνεδρίαση της Επιτροπής καθιστά την απόφαση παράνομη λόγω παραβίασης της αρχής της αμεροληψίας μιας και ο ίδιος είχε εκδώσει την προσβαλλόμενη πράξη. (γ) Η Επιτροπή έπαυσε να είναι νομίμως συγκροτημένη μετά τον θάνατο ενός εκ των μελών της. Εξάλλου, δεν νοείται συλλογικό όργανο με άρτιο αριθμό μελών. (δ) Ο γραμματέας της Επιτροπής, που τηρούσε πρακτικά κατά τη συνεδρίαση, είχε διοριστεί παράνομα στο Δημόσιο (πλαστό πτυχίο), όπως αποδείχθηκε λίγες ημέρες μετά, οπότε και αποφασίστηκε η απόλυσή του. Περαιτέρω, είναι αδερφός του Γ, πρωτεργάτη στις αντιδράσεις κατά των περιφράξεων. Ευσταθούν οι ισχυρισμοί τους;
4. Ο Γ και ο Δ, θερμοί υποστηρικτές της κατεδάφισης, παρέστησαν στη συνεδρίαση της Επιτροπής ισχυριζόμενοι ότι: (α) Κακώς κλήθηκαν προς υποστήριξη της ένστασής τους οι Α και Β κατά την ημέρα της συνεδρίασης και κακώς παρευρέθηκαν προς υποστήριξη των απόψεών τους. (β) Οι αντιρρήσεις τυγχάνουν απορριπτέες διότι υποβλήθηκαν στην Υπηρεσία Αυθαιρέτων

και όχι στην Υπηρεσία Δόμησης. (γ) Κακώς διατάχθηκε η κατεδάφιση τμημάτων και όχι του συνόλου της κατασκευής· ως καταγγέλλοντες, εξάλλου, έπρεπε να είχαν κληθεί σε ακρόαση προ της έκδοσης της πράξης. Είχαν δίκιο;

1^ο Πρακτικό θέμα

Με την από 01.08.2004 προκήρυξη του Διοικητή του Γενικού Νοσοκομείου Πατρών Άγιος Ανδρέας προκηρύχθηκε η πλήρωση μια θέσης δικηγόρου με πάγια αντιμισθία και με σχέση έμμισθης εντολής κατά τις διατάξεις του άρθρου 11 του Ν. 1649/1986. Για την επιλογή του καταλληλότερου μεταξύ των υποψηφίων συγκροτήθηκε η Επιτροπή Επιλογής του άρθρου 11 παρ. 2 του ως άνω νόμου, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, με πρόεδρο αυτής τον Πρόεδρο Πρωτοδικών Π. Η διάταξη αυτή ορίζει ότι «η επιλογή γίνεται από πενταμελή επιτροπή, η οποία αποτελείται από: α) έναν πρόεδρο πρωτοδικών του πρωτοδικείου της έδρας του οικείου δικηγορικού συλλόγου, β) τρεις δικηγόρους, από τους οποίους ο ένας με 15ετή τουλάχιστον δικηγορική υπηρεσία, που ορίζονται από το διοικητικό συμβούλιο, του οικείου δικηγορικού συλλόγου, γ) έναν εκπρόσωπο του ενδιαφερομένου νομικού προσώπου. Πρόεδρος της Επιτροπής είναι ο πρόεδρος πρωτοδικών». Η Επιτροπή αυτή συνήλθε σε τρεις συνεδριάσεις (στις 25.11.2004, στις 12.12.2004 και στις 09.01.2005) και τελικώς επέλεξε ως καταλληλότερο μεταξύ των υποψηφίων για την πλήρωση της θέσης τον Α και ως πρώτο αναπληρωματικό τον Β. Με βάση την από 09.01.2005 απόφαση της Επιτροπής εκδόθηκε η από 17.04.2005 απόφαση του Διοικητή του ανωτέρω Νοσοκομείου περί πρόσληψης του Α. Ο Β προτίθεται να προσβάλει δικαστικώς την από 09.01.2005 απόφαση της Επιτροπής Επιλογής, προβάλλοντας τους εξής ισχυρισμούς: α) εκδόθηκε χωρίς να τηρηθεί το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης του Β, β) το μέλος Γ της Επιτροπής Επιλογής γεννήθηκε στα Καλάβρυτα και φοίτησε στο εκεί δημοτικό σχολείο, όπως και ο επιλεγείς Α, και γ) τα πρακτικά των τριών συνεδριάσεων της Επιτροπής Επιλογής δεν αποτυπώνουν αυτολεξεί όσα διεμείφθησαν κατά τις συνεδριάσεις αυτές.

Ερωτάται:

1. Ποια είναι η νομική φύση α) της από 01.08.2004 προκήρυξης του Διοικητή του Γενικού Νοσοκομείου, β) της από 09.01.2005 απόφασης της Επιτροπής Επιλογής και γ) της από 17.04.2005 απόφασης του Διοικητή του Γενικού Νοσοκομείου;
2. Ευσταθούν οι ισχυρισμοί του Β;

*

2^ο Πρακτικό Θέμα

Με την από 03.04.2012 Απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης παραχωρήθηκε στον Α έκταση εμβαδού 6.700 τ.μ. με σκοπό τη δημιουργία μονάδας παραγωγής βιοαερίου. Με την ίδια απόφαση ο Α έλαβε και οικονομική ενίσχυση για την αγορά του αναγκαίου μηχανολογικού εξοπλισμού, ύψους 800.000 €. Η ως άνω παραχώρηση και χρηματοδότηση έλαβε χώρα δυνάμει των διατάξεων του Ν. 2601/1998, στον οποίο προβλέπεται ότι «σε περίπτωση εγκατάλειψης επένδυσης, η απόφαση παραχώρησης ανακαλείται και η τυχόν καταβληθείσα επιχορήγηση καθίσταται απαιτητή τουλάχιστον κατά το ήμισυ αυτής». Μετά από αίτηση του Α, εκδόθηκε η 3/2013 οικοδομική άδεια για την κατασκευή εγκαταστάσεων μονάδας βιοαερίου στην παραχωρηθείσα έκταση και, στη συνέχεια, η 23/2014 οικοδομική άδεια, για τη μεταβολή της χρήσης του ακινήτου που κατασκευάστηκε επί της ως άνω έκτασης σε ξενοδοχείο. Στις 13.06.2018 διενεργήθηκε αυτοψία από τους υπαλλήλους του Υπουργείου Ανάπτυξης, στην οποία προέκυψε ότι στην παραχωρηθείσα έκταση λειτουργεί ξενοδοχειακή μονάδα, συντάχθηκε δε αυθημερόν σχετική έκθεση. Ο Υπουργός Ανάπτυξης, ζήτησε και έλαβε την προβλεπόμενη στο νόμο υπ' αριθμόν 1/20.7.2018 εισήγηση της Επιτροπής Ιδιωτικών Επενδύσεων και ΣΔΙΤ, στην οποία η Επιτροπή εισηγήθηκε, αφενός, την ανάκληση της παραχώρησης της επίμαχης έκτασης και αφετέρου τον καταλογοισμό σε βάρος του Α του ημίσεος του χορηγηθέντος ποσού ενίσχυσης. Στις 10.8.2018 προβλέφθηκε σε νέο νόμο ότι ενισχύσεις για έργα βιοαερίου χορηγούνται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Ακολούθως, ο Υπουργός Ανάπτυξης εξέδωσε την από 15.10.2018 απόφασή του, με την οποία ανακλήθηκε στο σύνολό της η από 03.04.2012 απόφασή του και αναζητήθηκε το σύνολο της ενίσχυσης, παραπέμποντας, αφενός, στην έκθεση αυτοψίας και αφετέρου στην υπ' αριθμόν 1/2018 εισήγηση της Επιτροπής Ιδιωτικών Επενδύσεων και ΣΔΙΤ. Ο Α υπέβαλε στο Υπουργείο την από 04.11.2018 αίτησή του, με την οποία ζήτησε από τον Υπουργό Ανάπτυξης την ανάκληση της από 15.10.2018 απόφασης, ισχυριζόμενος ότι: (α) εκδόθηκε από αναρμόδιο όργανο και κατά παραβίαση του δικαιώματος ακροάσεως, (β) δεν υφίσταται αιτιολογία στο έγγραφο της απόφασης, (γ) η απόφαση του Υπουργού είναι παράνομη, καθώς στην Επιτροπή Ιδιωτικών Επενδύσεων και ΣΔΙΤ μετείχε η Β, η πρώην σύζυγος του Α, με την οποία βρίσκονται σε σφοδρή αντιδικία για την επιμέλεια των δύο τέκνων τους. (δ) Σε κάθε περίπτωση, η από 15.10.2018 ανακλητική απόφαση του Υπουργού είναι παράνομη διότι εκδόθηκε μετά την πάροδο 5ετίας από την ανακαλούμενη απόφαση.

Ερωτάται: 1. Ποια είναι η νομική φύση της από 03.04.2012 Απόφασης του Υπουργού Ανάπτυξης και Επενδύσεων, της από 13.06.2018 έκθεσης αυτοψίας και της υπ' αριθμόν 1/20.7.2018 εισήγησης της Επιτροπής Ιδιωτικών Επενδύσεων και ΣΔΙΤ;

2. Ευσταθούν οι ισχυρισμοί του Α;

3. Ο Υπουργός παρέλειψε οφειλόμενη νόμιμη ενέργεια σιωπώντας επί της από 4.11.2018 αιτήσεως του Α;

4. Ας υποθεθεί ότι ο Υπουργός μελέτησε εκ νέου όλο το πραγματικό υλικό του φακέλου και στις 30.11.2018 κοινοποίησε απορριπτική απάντηση στον Α. Ποιά είναι η νομική φύση της απάντησης αυτής;

*

3^ο Πρακτικό Θέμα

Η Α, κάτοχος πτυχίου Φυσικοθεραπείας από ιδιωτικό Κολλέγιο της ημεδαπής, συνεργαζόμενο με Α.Ε.Ι. του Ανατολικού Λονδίνου, κατέθεσε στον Πανελλήνιο Σύλλογο Φυσικοθεραπευτών – ΝΠΔΔ (Π.Σ.Φ.) την υπ' αριθ. πρωτ. 10/01.03.2022 αίτηση εγγραφής της στα Μητρώα του Π.Σ.Φ. Με την ως άνω αίτησή της συνυπέβαλε την υπ' αριθ. πρωτ. 1520/16.11.2021 απόφαση του Αυτοτελούς Τμήματος Εφαρμογής Ευρωπαϊκής Νομοθεσίας (ΑΤΕΕΝ) του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, με την οποία αναγνωρίστηκαν τα επαγγελματικά της προσόντα και η επαγγελματική ισοδυναμία του πτυχίου της με τους αντίστοιχους τίτλους σπουδών που απονέμονται από ελληνικά Α.Ε.Ι., συμφώνως προς την οποία η Α, «έχοντας αποκτήσει επαγγελματικά προσόντα φυσικοθεραπευτή στο Ηνωμένο Βασίλειο, έχει τη δυνατότητα να ασκήσει στην Ελλάδα το ίδιο επάγγελμα, υπό τις αυτές προϋποθέσεις που το ασκούν οι Έλληνες πολίτες». Με το υπ' αριθ. πρωτ. 25/11.08.2022 έγγραφο της Διοικούσας Επιτροπής του Περιφερειακού Τμήματος Αττικής και Κυκλάδων του Π.Σ.Φ. κοινοποιήθηκε στην Α η υπ' αριθ. 383/06.06.2022 απόφαση του Κεντρικού Συμβουλίου Αξιολογήσεων του Π.Σ.Φ., στην οποία αναφέρονται τα εξής: «Κρίνεται ομόφωνα ότι η εν λόγω αίτηση πρέπει να απορριφθεί, καθώς εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του Π.Σ.Φ. της 7ης Φεβρουαρίου 2021, με την οποία αποφασίστηκε ότι ο Π.Σ.Φ. δεν εγγράφει ως μέλη του αποφοίτους ιδιωτικών κολλεγίων, διότι υφίσταται σοβαρότατη έλλειψη ακαδημαϊκής και επαγγελματικής ισοδυναμίας των εν λόγω τίτλων σπουδών με τους χορηγούμενους από τα ημεδαπά εκπαιδευτικά ιδρύματα.». Με το ανωτέρω υπ' αριθ. πρωτ. 25/11.08.2022 έγγραφο ενημερώνεται η Α ότι κατά της απόφασης απόρριψης του αιτήματός της δύναται, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, να ασκήσει ένσταση για λόγους νομιμότητας εντός 30 ημερών από την κοινοποίηση της παρούσας ενώπιον του Υπουργού Υγείας. Κατά της υπ' αριθ. 383/06.06.2022 απόφασης, η Α άσκησε ενώπιον του, εποπτεύοντος τον Π.Σ.Φ., Υπουργού Υγείας την από 31.08.2022 ένστασή της, με την οποία ισχυρίστηκε ότι η απόφαση άρνησης εγγραφής της είναι παράνομη, διότι: (α) δεν εκλήθη προ της εκδόσεώς της να εκφράσει τις απόψεις της και (β) στην κρίσιμη συνεδρίαση της 7ης Μαΐου 2022 του Κεντρικού Συμβουλίου Αξιολογήσεων μετείχε ο Κ, καθηγητής Φυσικοθεραπείας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ο οποίος τον Ιούνιο του ίδιου έτους αρθρογράφησε σε εφημερίδα πανελληνίας εμβέλειας αναφορικά με την ανάγκη αυστηρότερης επιτήρησης των προγραμμάτων σπουδών των

ιδιωτικών κολλεγίων. Εν τέλει, ο Υπουργός Υγείας, αφού απέρριψε ως αβάσιμους όλους τους ισχυρισμούς της Α, έκανε δεκτή την ένστασή της με την αιτιολογία ότι η «συνδρομή των προϋποθέσεων αναγνώρισης ισοδυναμίας τίτλων σπουδών κατά την εφαρμογή της ενωσιακής και εθνικής νομοθεσίας και η δυνατότητα αναγνώρισης στον εκάστοτε αιτούντα του δικαιώματος άσκησης στην Ελλάδα του επαγγέλματος του φυσικοθεραπευτή, έχουν εν προκειμένω ως προς την Α κριθεί με πράξη του κατά νόμο αποκλειστικά αρμοδίου οργάνου (ΑΤΕΕΝ), οπότε ο Π.Φ.Σ. ήταν υποχρεωμένος να προχωρήσει πάραυτα στην εγγραφή της Α στα Μητρώα του».

Ερωτάται:

1. Ποια η νομική φύση των υπ' αριθ. 25/11.08.2022 και 383/06.06.2022 πράξεων;
2. Πως χαρακτηρίζεται η από 31.08.2022 ένσταση της Α και ποιο το αίτημά της; Ασκήθηκε παραδεκτός; Υφίστατο έτερη δυνατότητα διοικητικής επίλυσης της διαφοράς της;
3. Είναι νόμιμη η απόφαση του Υπουργού, τόσο ως προς την απόρριψη των ισχυρισμών της Α όσο και ως προς το διατακτικό της;